

10. 6. 2015

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Tzv. „právo být zapomenut“ a jeho uplatnění v praxi

Rozvoj výpočetní techniky a rozšíření možností internetu přinesl mnoho pozitivních dopadů pro společnost, ale na druhou stranu také rozšířil možnosti související s porušování osobních údajů jednotlivce, a to dokonce i v případě, kdy tato osoba nemusí aktivně internet používat.

Povaha „práva být zapomenut“

Evropský parlament a Rada přistoupili již v roce 1995 k přijetí směrnice č. 95/46/ES, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (dále jen „Směrnice“), která se zabývá ochranou soukromí jednotlivců a jejich osobních údajů při jejich zpracování. Nejvýznamnější rozvinutí Směrnice přinesl rozsudek velkého senátu Soudního dvora EU ze dne 13. 5. 2015 ve věci Google Spain SL, Google Inc. proti Agencia Española de Protección de Datos (AEPD) a Mario Costeja González (C-131/12) (dále jen „Rozsudek“), který začal pracovat s právem být zapomenut („right to be forgotten“), jenž ve Směrnici chybělo.

Právo být zapomenut je podle Rozsudku (zejména pak podle jeho čl. 91) jednou z esencí práva na ochranu soukromí jednotlivce, spočívající **zejména v tom, že tento jedinec má právo, aby bylo ve webovém vyhledávači vymazáno zobrazení seznamu výsledků vyhledávání provedeného na základě jména osoby a/nebo informace týkající se této osoby**, a to také v případě, kdy toto jméno nebo tyto informace o dané osobě nebyly předtím nebo současně vymazány z uvedených webových stránek. Subjekt těchto údajů má proto právo, aby informace týkající se jeho osoby již nebyla nadále spojena s jeho jménem bez ohledu na to, zda jej to poškozuje či nikoli. Pro úspěšné uplatnění tohoto práva je ale nezbytné, aby právo jedince na jeho soukromí převládalo nejen nad hospodářským zájmem provozovatele webového vyhledávače, ale rovněž nad zájmem veřejnosti nalézt uvedenou informaci při vyhledávání prováděném na základě jména subjektu údajů. Lhůta pro uplatnění tohoto práva stanovena není, ale z Rozsudku a stanovených zásad vyplývá, že čím více se jedná o starší informaci, kterou je o dané osobě možné ve webovém vyhledávači nalézt, tím se snižuje povinnost provozovatele webového vyhledávače tuto informaci odstranit.

Společnost Google Inc., tedy provozovatel jednoho z nejrozšířenějších webových vyhledávačů, **přijala v návaznosti na závěry uvedené v Rozsudku postup, na základě kterého lze požádat o vymazání konkrétních URL odkazů z vyhledávače, a to prostřednictvím formuláře[1]**, ve kterém je nutné vyplnit informace o právu země, na základě kterého se žádost podává, jméno žadatele, odkaz na URL adresu, kterou chce žadatel odstranit z webového vyhledávače a důvody, které jej k žádosti vedou. Nezbytnou součástí žádosti je dále také zaslání fotokopie průkazu žadatele

(nemusí se jednat o cestovní pas nebo o občanský průkaz; je vyžadován pouze průkaz, na základě kterého bude možné žadatele identifikovat a ztotožnit jej podle osobních údajů uvedených na webových stránkách, které žadatel žádá vymazat).

Při podávání žádosti o využití „práva být zapomenut“ je nutné pamatovat na to, že každá žádost je posuzována individuálně. Nelze proto předpokládat, že bude žádosti vyhověno automaticky, neboť Směrnice neupravuje všeobecné právo být zapomenut v tom smyslu, že subjekt údajů má nárok na omezení nebo ukončení šíření osobních údajů, které jsou podle jeho názoru škodlivé, nebo odporují jeho zájmům.

Nevýhodou postupu uplatnění práva být zapomenut je skutečnost, že k vymazání předmětných URL odkazů z webového vyhledávače dojde pouze v rámci národní, resp. evropské verze webového vyhledávače (zejména pak v případě webového vyhledávače google), který navíc smazaný výsledek vyhledávání neodstraní beze stopy, ale upozorní, že nějaký výsledek hledání byl vymazán, ale zejména pak to, že k **vymazání nedojde přímo z webové stránky, na které jsou předmětné informace uloženy**, neboť se jedná o dva různé subjekty, u kterých je nutné požádat o stažení předmětných informací z webu.

Další procesní obrana

Jelikož Soudní dvůr EU vyložil činnost provozovatele webového vyhledávače jako činnost spojenou se zpracováním osobních údajů, je možné se **v případě zamítnutí žádosti o využití „práva být zapomenut“ obrátit na Úřad pro ochranu osobních údajů s podnětem na přezkum tohoto rozhodnutí provozovatele webového vyhledávače** (srov. ustanovení § 3 odst. 1, 2, a § 29 odst. 1 písm. a), c) zákona č. [101/2000](#) Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů (Zooú). Proti zamítnutí podnětu Úřadem pro ochranu osobních údajů je samozřejmě možné i v této věci podat podle ustanovení § 2, § 29, § 32 Zooú, a podle ustanovení § 152 zákona č. [500/2004](#) Sb., správní řád (dále jen „SŘS“) rozklad, o kterém rozhoduje předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů. Na zamítnutí rozkladu předsedou Úřadu pro ochranu osobních údajů pak navazuje zcela standardní postup ve smyslu podání správní žaloby podle ustanovení § 65 a násl. SŘS, kasační stížnosti (§ 102 SŘS) anebo ústavní stížnosti.

Druhou linií, která de facto přímo souvisí s uplatněním práva být zapomenut, je ochrana osobnosti podle ustanovení § 82 odst. 1 zákona č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník, kdy se lze prostřednictvím žádosti adresované provozovateli webové stránky, na které jsou zveřejněny osobní údaje stěžovatele, domáhat jejich odstranění (neboť dle ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. [480/2004](#) Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů je to právě provozovatel webové stránky, který odpovídá za její obsah). V případě nečinnosti provozovatele webové stránky, nebo jeho zamítavého postoje je pak možné podat žalobu na ochranu osobnosti.

Odpovědnost provozovatele webových stránek za jeho obsah byla také dovozena v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 24. února 2012, sp. zn. 23 C 70/2003, podle kterého *„Odpovědnost za obsah internetových stránek má primárně osoba, o jejíž projev vůle jde. Tento subjekt bývá v odborné literatuře označován jako poskytovatel obsahu (též provider of content či provozovatel stránek nebo majitel webových stránek). Poskytovatelem obsahu je konkrétní subjekt, který vytvořil nebo si nechal vytvořit obsah (např. webové stránky) a který má tedy tento obsah (webovou stránku či jiná data) umístěn na diskovém prostoru k tomu vyhrazeném poskytovatelem volného prostoru. Vlastní projev vůle má i osoba právnická, která rovněž nese odpovědnost za obsah svých stránek. Poskytovatel obsahu (provozovatel stránek) bývá zpravidla uveden v zápatí. Subjekt, který na svých stránkách poskytuje odkazy (hyperlinks, links) na jiné dokumenty přístupné prostřednictvím sítě Internetu, bývá označován jako poskytovatel odkazu (hyperlink supplier).“*

Závěr

Evropská legislativa a judikatura reflektuje zcela oprávněně technický vývoj, rozvoj a možnosti použití internetu, a na to navazující případné negativní dopady na osobní údaje jednotlivce a jejich porušení nebo zneužití. Přestože je možné využít práva být zapomenout u všech webových vyhledávačů působících na území EU, není úspěšnost domožení se práva být zapomenut 100%. Proto lze usuzovat, že se bude judikatura v této souvislosti dále rozvíjet.

Mgr. Michal Švec,
advokátní koncipient

[KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.](#)

CITY TOWER
Hvězdova 1716/2b
140 00 Praha 4

Tel.: +420 221 412 611
Fax: +420 222 254 030
e-mail: ksd.law@ksd.cz

[1] Dostupného na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Zneužití práva na přístup podle GDPR](#)
- [Doručování soudních písemností ze zahraničí do ČR](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc únor 2026](#)
- [Digital Fairness Act a influencer marketing - cesta ke konci roztržitosti regulace?](#)

- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc leden 2026](#)
- [IATA Travel & Cargo akreditace v letectví - v čem spočívají její výhody?](#)
- [Digital Omnibus o AI: návrh nařízení o zjednodušení pravidel pro umělou inteligenci](#)
- [Rozhodčí nálezy vydané ruskými rozhodčími soudy a jejich uznání a výkon na území EU](#)
- [Environmentální tvrzení společností v hledáčku EU: Jak se vyhnout greenwashingu a obstát v nové regulaci?](#)
- [AIFMD II v České republice: Schvalovací proces a co čeká investiční společnosti](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc prosinec 2025](#)